

DOM

afsagt den 27. oktober 2011 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Karen Foldager, Lilholt og Erik P. Bentzen) i ankesag

V.L. B-2624-10

Appellant (Tidl. Sagsøgte)

(advokat Claus Bonnez, Aarhus C)

mod

Appelindstævnte A/S (Tidl. Sagsøger A/S)

(advokat Dorte Sørensen, Viborg)

Retten i Århus har den 10. november 2010 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 2-3210/2009).

Påstande

For landsretten har **Appellant** gentaget sin frifindelsespåstand for byretten.

Appelindstævnte A/S (Indst. A/S) har påstået dommen stadfæstet.

Appellant har ikke bestridt, at **Indst. A/S** har udført arbejde på bilen, men da han ikke har set bilen efter arbejdets udførelse, bestrider han, at det udførte arbejde har det omfang, som der kræves betaling for.

Forklaringer

Appellant og **Vidne 1** har afgivet supplerende forklaring for landsretten.

Appellant har supplerende forklaret, at bilen havde stået nogle uger hos **Indst. A/S**, inden den blev stjålet. Han blev inden tyveriet ikke kontaktet af **Indst. A/S** med oplysning om, at reparationen var udført. Oprindeligt havde han fået at vide, at arbejdet ville tage 14 dage. Efter 14 dage tog han ud til **Indst. A/S** for at hente den, men da bilen ikke færdig, for det viste sig, at det leverede instrumentbord hverken efter **Vidne 1's** eller hans opfattelse var tilfredsstillende. Der skulle derfor bestilles et nyt. Den "himmel", han havde bestilt, var endnu ikke monteret. **Vidne 1** sagde, at bilen ville være klar efter en uge. Da han ca. en uge senere indfandt sig, sagde **Vidne 1**, at heller ikke det senest leverede instrumentbord var tilfredsstillende på grund af ridser. Da han senere indfandt sig for tredje gang, fik han at vide, at bilen var stjålet for flere dage siden. Han blev ikke ved den lejlighed afkrævet betaling for det arbejde, der skulle være udført. Han var forinden ikke blevet kontaktet, hverken telefonisk eller pr. brev. Da han havde modtaget fakturaen af 29. oktober 2008, tog han for fjerde gang ud til **Indst. A/S** og klagede over prisen, idet det oprindeligt var aftalt, at han skulle betale 16.-17.000 kr. for de bestilte ekstraarbejder. Da man hos **Indst. A/S** måtte erkende, at det var rigtigt, fik han en kreditnota på godt 8.000 kr. Han har en mobiltelefon med det nummer, som fremgår af arbejdskortet hos **Indst. A/S**. Han ved ikke, om der til telefonen er knyttet en telefonsvarer; han aflytter den i hvert fald aldrig.

Vidne 1 har supplerende forklaret, at bilen efter et tyveri havde fået nogle småbuler udvendig og nogle ridser indvendig. Der blev mundtligt aftalt en pris på ca. 30.000 kr. for det ekstraarbejde, **Appellant** ønskede udført. Forsikringskaden udgjorde ca. 40.000 kr., som Codan udbetalte til **Indst. A/S**. Det er rigtigt, at der var leveringsvanskeligheder vedrørende det nye instrumentbord. Det er sædvanligt, at man ringer til kunden, når et arbejde er udført, og – hvis kunden ikke besvarer telefonopkaldet – lægger en besked på telefonsvareren. Det var det, der skete også i denne sag. Han ringede til **Appellant** på et telefonnummer, som han havde fået opgivet og anført på arbejdskortet. Han ringede kort før lukketid. Det var det samme nummer, han ringede på, da han meddelte **Appellant**, at bilen var blevet stjålet. **Appellant** havde været på besøg nogle gange for at høre til arbejdet. En faktura bliver lavet fra en til fjorten dage efter, ar-

bejdet er afsluttet. Appellant var kunde i firmaet, så fakturaen kan være sendt, efter at bilen var eller skulle være udleveret.

Procedure

Parterne har gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det er også for landsretten ubestridt, at Indst. A/S har opbevaret nøglerne til Appellants bil på betryggende måde.

Efter Vidne 1's vidneforklaring om reparationsarbejdets udførelse og færdiggørelse, datoen for faktureringen af det, og da der efter det oplyste ikke har været problemer med for Indst. A/S at få udbetalt erstatning fra Appellants leasingselskabs forsikringsselskab – Codan – for den forsikringskade, som Indst. A/S havde udbedret samtidig med udførelsen af ekstraarbejdet på bilen for Appellant, lægger landsretten til grund, at Indst. A/S havde afsluttet det arbejde, Appellant havde bestilt, da bilen blev stjålet natten til den 29. oktober 2011.

Efter Vidne 1's vidneforklaring lægges det til grund, at han den 28. oktober 2008 i overensstemmelse med sædvanlig praksis forsøgte at komme i telefonisk kontakt med Appellant ved at ringe på det telefonnummer, han havde påført arbejdskortet, og som ubestridt er Appellants mobiltelefonnummer. Det lægges endvidere til grund, at Vidne 1 ikke fik fat i Appellant, men at han indtalte en besked på telefonens telefonsvarer om, at det bestilte arbejde på bilen nu var udført, og at bilen kunne afhentes. Det lægges yderligere til grund, at Appellant ikke aflyttede denne besked - i hvert fald ikke inden bilen senere samme dag blev stjålet.

Det kan under disse omstændigheder ikke lægges til grund, at bilen var afleveret til Appellant, da den blev stjålet. Efter oplysningen om den korte tid, der forløb, fra Vidne 1 indtalte sin telefonbesked på Appellants telefonsvarer, og til tyveriet af bilen fandt sted, har Appellant ved at undlade at afhente bilen, inden den blev stjålet, ikke befundet sig i en situation, som kan sidestilles med, at bilen på tidspunktet for

tyveriet var afleveret til ham, jf. princippet i købelovens § 37.

Det kan ikke lægges til grund, at [Appellant], da han blev klar over, at bilen var stjålet, gjorde gældende, at han ikke ville betale for nogen del af det arbejde, han havde bestilt. Dette fremgår af oplysningen om hans forhandling om reduktion af det krævede beløb i fakturaen af 29. oktober 2008, der resulterede i, at han i faktura af 10. december 2008 blev krediteret et beløb på 8.007,50 kr. inklusive moms. [Appellant] forholdt sig herefter passiv, indtil han efter at være rykket for betaling og af advokat afkrævet restfakturabeløb reagerede ved sin advokats brev af 12. juni 2009. Det er ikke oplyst, om [Appellant] forinden eller senere har rettet henvendelse til sit leasingselskabs forsikringsselskab, der havde betalt for den del af det udførte arbejde, der udgjorde forsikringskaden, og anmodet det om at betale fakturaen for det resterende arbejde. Det er heller ikke oplyst, om [Indst. A/S] har forsøgt fakturabeløbet udbetalt fra forsikringsselskabet.

Den omstændighed, at ingen af parterne efter det oplyste har forsøgt at få [Appellants] leasingselskabs forsikringsselskab til at betale for det ekstraarbejde, der var udført for [Appellant], kan ikke ændre ved det foran angivne udgangspunkt for løsningen af denne sag.

Det må derfor lægges til grund, at den risikoafvejning, der i tilsvarende sager ligger til grund for sagernes udfald, i denne sag resulterer i, at da bilen ikke var afleveret til [Appellant], da den blev stjålet, og da [Appellant] på det tidspunkt endnu ikke befandt sig i en situation, der må sidestilles hermed, har [Indst. A/S] ikke krav på betaling for det ekstraarbejde, som [Appellant] havde bestilt.

Landsretten tager derfor [Appellants] påstand om frifindelse til følge.

Efter sagens udfald skal [Indst. A/S] betale sagsomkostninger for begge retter til [Appellant] med i alt 20.750 kr. Beløbet omfatter 750 kr. til retsavgift, og 20.000 kr. til udgifter til advokatbistand.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er eksklusive moms, da det ikke er oplyst, at [Appellant] ikke er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens begrænsede omfang.

Thi kendes for ret:

Appellant [redacted] frifindes.

Indst. A/S [redacted] skal betale sagens omkostninger for begge retter til Appellant [redacted] med 20.750 kr.

De idømte sagsomkostninger skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Karen Foldager

Lilholt

Erik P. Bentzen